

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Boronkai-Gál Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Boronkai Zsolt ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű, **II.rendű felperes neve** II. rendű és **III.rendű felperes neve** III. rendű (I-II-III.rendű felperes címe), **IV.rendű felperes neve** IV. rendű és **V.rendű felperes neve** V. rendű (IV-V.rendű felperes címe) felpereseknek - a dr. Hergert Ibolya ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Baranya Megyei Bíróságon indított perében a 2010. november 17. napján kelt 11.P.21.031/2009/38. számú részítélet ellen az alperes részéről 40. sorszám alatt benyújtott fellebbezés, illetve a III. rendű felperes részéről Pf.III.20.080/2011/3. szám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

részítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az alperes által az I. és II. rendű felpereseknek fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét személyenként 4.636.233 (négymillió-hatszázharminchatezer-kettőszázharminchárom) forintra, és ennek 2008. december 24. napjától járó a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatára leszállítja.

Az I-II. rendű felperesek keresetét ezt meghaladó részében tekinti elutasítottnak.

Az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét az I. és II. rendű felperesek esetében személyenként 440.000 (négy száznegyvenezer) forintra, míg a III. rendű felperes esetében 196.250 (százkilencvenhatezer-kettőszázötven) forintra leszállítja.

Az alperes által az államnak fizetendő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét 948.800 (kilencszáznegyvennyolcezer-nyolcszáz) forintra leszállítja.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a III. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget. Egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Kötelezi a feleket, hogy fizessenek meg az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - az alperes 238.400 (kettőszázharmincnyolcezer-négyszáz) forint, az I-II. rendű felperesek személyenként 81.800 (nyolcvanegyezer-nyolcszáz) forint, a III. rendű felperes 45.000 (negyvenötezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az I. és II. rendű felperesek gyermeke, a III. rendű felperes testvére, B. Á. 2008. augusztus 29-én az XXX-111 forgalmi rendszámú személygépkocsi utasaként halálos közlekedési balesetet szenvedett. A gépjárműben szintén utasként tartózkodó IV. rendű felperes - az V. rendű felperes gyermeke - súlyos sérüléseket szenvedett el. A perben az I-III. rendű felperesek a B. Á. halála miatti vagyoni és nem vagyoni káraikat, míg a IV. és V. rendű felperesek a IV. rendű alperes balesetével összefüggő vagyoni és nem vagyoni káraikat érvényesítették az alperesi biztosító társasággal szemben.

Az elsőfokú bíróság részítéletével kötelezte az alperest, hogy - egyéb, a fellebbezéssel nem érintett vagyoni és nem vagyoni kártételek mellett - az I. és II. rendű felpereseknek a 2008. augusztus 29. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatával együtt személyenként 6.000.000 forint, a III. rendű felperesnek 2.500.000 forint nem vagyoni kártérítést fizessen meg. Határozatának indokolása szerint a közeli hozzátartozó, különösen a gyermek elvesztése az általános élettapasztalat szerint is soha nem ki nem heverhető lelki megrázkódtatással jár. Ezen túlmenően az igazságügyi orvos-szakértői vélemény alapján a szülőknél elhúzódó gyászreakció jelentkezett, havi-másfél havi rendszerességgel pszichiátriai gyógykezelésre szorulnak. Pszichés megbetegedésük 15%-os mértékű egészségkárosodást jelent. A III. rendű felperes szüleihez képest könnyebben birkózik meg a veszteséggel, nála elhúzódó gyászreakció nem állapítható meg. Halálával azonban a két évvel fiatalabb fiútestvérével fennálló, különösen az utóbbi években szoros és bensőséges kapcsolata végérvényesen megszakadt.

Az elsőfokú részítélet ellen az alperes fellebbezéssel, a III. rendű felperes csatlakozó fellebbezéssel élt. Az alperes az elsőfokú részítélet részbeni megváltoztatását, és az I-II. rendű felperesek részére fizetendő nem vagyoni kártérítésnek személyenként 3.000.000 forintra és késedelmi kamataira, míg a III.

rendű felperesnek járó nem vagyoni kártérítés összegének 1.800.000 forintra és késedelmi kamataira történő leszállítását kérte. Fellebbezésében külön is támadta a III. rendű felperes részére megállapított elsőfokú perköltség összegét, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított 10% + ÁFA összeg eltúlzottnak tekinthető. Nem vitatta, hogy az I-II. rendű felpereseket ért tragédia soha el nem múló fájdalommal jár, a gyermek elvesztésével a szülőket olyan pótolhatatlan veszteség érte, amely bármilyen nagy összegű pénzbeli kártérítéssel sem kompenzálható. Megítélése szerint azonban a hasonló ügyekben kialakult bírósági döntésekhez viszonyítva az I-II. rendű felperesek részére megállapított 6.000.000-6.000.000 forint nem vagyoni kártérítés eltúlzottnak tekinthető. Fellebbezésében nem vitatta, hogy a III. rendű felperes vesztesége, személyhez fűződő jogséremlme is fennáll. Testvére halálát azonban normál gyázmunkával, reális viszonyulással feldolgozta, vizsgálati eredményei depresszióra, elhúzódó vagy patológiás gyászreakcióra nem utalnak. Pszichés állapotában kóros eltérés, számottevő lelki változás létrejötte nem mutatható ki, ezért álláspontja szerint 1.800.000 forint nem vagyoni kártérítés az elszenvedett sérelem hozzávetőleges kompenzálására elegendő.

A III. rendű felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és a javára megítélt nem vagyoni kártérítés 4.000.000 forintra és késedelmi kamataira történő felemelését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított 2.500.000 forint nem vagyoni kártérítés a testvére elvesztésével együtt járó nem vagyoni hátrányokkal nincs összhangban.

Az alperes fellebbezése részben alapos, a csatlakozó fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy az alperes 2008. december 23-án az I. és II. rendű felpereseknek személyenként 500.000 forint előleget utalt át nem vagyoni kártérítésként.

A perben nem volt vitás, hogy az I-III. rendű felpereseknek hozzátartozójuk halála folytán sérült a családhoz tartozáshoz, a családban éléshez fűződő személyiségi joguk (Ptk. 75.§-ának (1) bekezdése), illetve az I-II. rendű felpereseknek az egészséghez fűződő személyiségi joga (Ptk. 76.§), amelyre figyelemmel a Ptk. 84.§-a (1) bekezdésének e) pontja alapján kártérítést követelhetek a polgári jogi felelősség szabályai szerint. Az elsőfokú bíróság feltárta és túlnyomó részében helyesen értékelte azokat a személyiségi jogsértéssel összefüggésben bekövetkezett hátrányokat is, amelyek a felperesek nem vagyoni kártérítési igényét megalapozták. Helytállóan mutatott rá arra, hogy a gyermek elvesztése a köztudomás szerint is (Pp. 163.§-ának (3) bekezdése) komoly lelki megrázkódtatást, súlyos pszichés hátrányt okoz. Az I-II. rendű felperesek a középiskolai tanulmányaikat éppen befejező, velük együtt élő gyermeküket veszítették el. A gyermek halála nem csak azt jelenti, hogy a szülők számára végleg megszűnt annak a lehetősége, hogy abban a családban, amelyhez gyermekük is tartozott a jövőben együtt éljenek, hanem azt a hátrányt is el kell szenvedniük, hogy a gyermek a jövőben már sem érzelmi, sem egyéb támaszt nem nyújthat a

szüleinek. A családból kiesett gyermek halála olyan változásokat idézett elő a szülők életvitelében, amelyek az életminőségüket kedvezőtlenül befolyásolták. Ezen felül az I-II. rendű felperesek a perben kirendelt igazságügyi orvos-szakértő véleményével bizonyították a 15%-os egészségkárosodásban megnyilvánuló pszichés megbetegedésüket is. Az őket ért személyi sérelem súlyát és következményeit, a károsodás bekövetkezésekor fennállott ár-és értékviszonyokat, valamint a bírói gyakorlat összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott döntéseit is figyelembe véve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy személyenként 5.000.000 forint az az összeg, amely az I-II. rendű felpereseket ért sérelem hozzávetőleges kiegyensúlyozására alkalmas.

Az elsőfokú eljárásban a felek között nem volt vitatott, hogy az alperes 2008. december 23-án az I-II. rendű felperesek részére nem vagyoni kártérítésként 500.000 - 500.000 forintot megfizetett. A felperesek keresetlevélben tett előadása szerint a részteljesítések összege a teljes pénztartozás kiegyenlítésére nem elegendő, ezért a Ptk. 293.§-a alapján azt a nem vagyoni kártérítés kamataira számolták el. Ennek eredményeként a nem vagyoni kártérítés összege után nem a káresemény bekövetkezésétől, hanem 2009. június 20. napjától igényeltek késedelmi kamatot. Az alperes az elsőfokú eljárás folyamán mindvégig kérte a kifizetett 500.000 - 500.000 forintot a nem vagyoni kártérítés megállapításra kerülő összegbe beszámítani, amelynek azonban az elsőfokú bíróság nem tett eleget. A másodfokú bíróság ezért - figyelemmel a felek fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozatára is - a részteljesítést a Ptk. 293.§-a alapján elszámolta. 2008. december 23. napjáig az alperesnek 136.233 forint kamattartozása halmozódott fel, így a részteljesítés a kamattartozáson túl a tőkeösszeget is csökkentette. Az ily módon 4.636.233 forintra csökkent tőkeösszeg után az alperes 2008. december 24. napjától köteles késedelmi kamatot fizetni (1/2011. Polgári jogegységi határozat).

Nem találta ugyanakkor alaposnak a másodfokú bíróság a III. rendű felperes részére megállapított nem vagyoni kártérítés összegét támadó jogorvoslatokat. Az igazságügyi orvos-szakértői vélemény szerint a III. rendű felperes pszichés állapotában ugyan kóros eltérés, számottevő lelki változás nem jött létre, azonban a személyiségi jogsértés mellett esetében is megállapíthatók azok a hátrányok, amelyek a nem vagyoni kártérítés elsőfokú bíróság által megállapított összegét megfelelően alátámasztják. Testvérével a halálát megelőző években szoros, bensőséges kapcsolata alakult ki, amelyet a károkozó esemény végletesen megbontott, testvérének támogatására, szeretetére a jövőben nem számíthat. Testvére halála folytán a család életkörülményei, a családi élet bensőségessége megváltozott, amely nyilvánvalóan a III. rendű felperes életét is negatív irányba befolyásolta. Mindezen hátrányok kiegyensúlyozására szükséges az elsőfokú bíróság által megállapított összegű nem vagyoni kártérítés, annak magasabb összegben történő megállapítására azonban a másodfokú bíróság sem látott lehetőséget.

Az alperes által az I-II. rendű felperesek részére fizetendő nem vagyoni kártérítés összegének leszállítása folytán le kellett szállítani az elsőfokú perköltség összegét

is. A III. rendű felperes részére fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét a másodfokú bíróság döntése nem érintette, azonban az elsőfokú bíróság a III. rendű felperes részére a perköltséget az általa felszámítottnál magasabb összegben állapította meg (Pp. 79.§-ának (1) bekezdése), amelyet a másodfokú bíróság az erre irányuló fellebbezési kérelem alapján a III. rendű felperes által igényelt összegre szállított le. A III. rendű felperes részére járó ügyvédi munkadíj összege 156.250 forint (a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (R) 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja és 4/A.§-ának (1) bekezdése), amelyhez hozzá kell számítani az általa előlegezett 40.000 forint szakértői díjat, így a részére fizetendő elsőfokú perköltség összege 196.250 forint. A másodfokú bíróság döntésének következménye az alperest terhelő eljárási illeték leszállítása is. Az I-II. rendű felperesek eljárási illetékben való marasztalását a másodfokú bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 15.§-ának (1) bekezdése alapján mellőzte.

Az alperes I-II. rendű felpereseket érintő fellebbezése megközelítőleg fele részben volt alapos, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a felek költségeiket maguk viselik. A III. rendű felperest érintő fellebbezése alaptalan volt, ezért az R. 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-ának (1) bekezdése alapján terheli 21.875 forint másodfokú költség. Alaptalan volt viszont a III. rendű felperes csatlakozó fellebbezése is, ezért az R. idézett rendelkezései alapján az alperes 46.875 forint másodfokú perköltségre tarthat igényt. Mindezekre figyelemmel a III. rendű felperes köteles az alperesnek másodfokú perköltséget fizetni 25.000 forint összegben. A jogorvoslati kérelmekre le nem rótt eljárási illeték megfizetésére a felek a pervesztesség-pernyertesség arányában kötelesek a Kmr. 13.§-ának (2) bekezdése alapján.

Pécs, 2011. szeptember 8.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, dr. Döme Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Pécsi Ítéltábla
Pf.III.20.157/2013/4. szám

A Pécsi Ítéltábla a Boronkai-Gál Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Boronkai Zsolt ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű, **II.rendű felperes neve** II. rendű, **III.rendű felperes neve** III. rendű (I-II-III.rendű felperes címe), **IV.rendű felperes neve** (IV.rendű felperes címe) IV. rendű és **V.rendű felperes neve** (V. rendű felperes címe) V. rendű felpereseknek - a dr. Hergert Ibolya ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pécsi Törvényszéken indított perében a 2013. február 6. napján kelt 11.P.21.031/2009/78. számú ítélet ellen a IV. rendű felperes részéről 80. sorszám, az alperes részéről 81. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az alperes által a IV. rendű felperesnek fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 10.100.000 (tízmillió-százezer) forintra, és ennek 2013. február 6. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon, míg 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatára leszállítja.

Kötelezi a IV. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 180.000 (száznyolcvanezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - 460.000 (négy-százhatvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A IV. rendű felperes 2008. augusztus 29. napján az XXX-111 forgalmi rendszámú személygépkocsi utasaként közlekedési balesetet szenvedett. A baleset során a koponya összetett sérülését, a mellkas és a máj zúzódását, az ágyéki csigolya törését, továbbá felkarcsont-, orsócsont-, combcsont-, sípcsont- és térdkalácstörést szenvedett el. A balesetet követő intenzív gyógykezelése után, 2008. szeptember 29. napjától a P. Tudományegyetem Idegsebészeti Klinikáján kezelték. 2008. október 21. napjától 2009. február 20. napjáig, majd 2009. április 1. napjától 2009. július 3. napjáig mozgásszervi rehabilitációja történt, 2009. augusztus 24. napjától 2009. szeptember 14. napjáig fizioterápiás kezelést kapott, a 2011. április 5. napja és április 7. napja közötti kórházi ellátása során a jobb láb V. ujj izomzatának megrövidülése okozta ujjzsugorodás miatt deformált ujját részlegesen amputálták,

majd 2011. május 25-e és június 2-a között a gerincműtét során behelyezett implantátum eltávolítására került sor.

A baleset során elszenvedett sérülésekkel okozati összefüggésben a IV. rendű felperes az ágyéki gerincszakasz, a jobb felső végtagi könyök és csuklóizületek, a bal oldali térd és jobb oldali felső és alsó ugróizületek fájdalmas mozgáskorlátozottságában, illetve a talpak lágyrész sorvadásában szenved. Fokozottan balesetveszélyes, tartós állást, járást igénylő, valamint a közepes és nehéz fizikai munkafázisokkal járó munkavégzésben korlátozott, mely korlátozás a háztartási, házkörüli, illetőleg mezőgazdasági jellegű munkavégzésre, illetve a IV. rendű felperes által korábban végzett sport és szabadidős tevékenységekre is vonatkozik. Tanult szakmájának (lakatos) gyakorlására képtelen, így 45%-os szervezeti egészségkárosodása mellett professzionális munkaképesség-csökkenése 100%-os mértékű. A IV. rendű felperes állapota kialakultnak tekinthető, sem konzervatív, sem műtéti szakellátástól a teljes gyógyulás elérése nem várható.

A IV. rendű felperesnél az elszenvedett balesettel összefüggésben depressziós tünetek jelentkeztek, testi, fizikai állapota és másokra utaltsága miatt fokozott kiszolgáltatottsági érzésekkel, belső nyugtalansággal és szorongással küzd.

Az elsőfokú bíróság a IV. rendű felperes fizikális és pszichés sérüléseit, valamint azok kihatásait értékelve úgy foglalt állást, hogy a jelenlegi ár- és értékviszonyok figyelembevételével az őt ért sérelmek hozzávetőleges kiegyenlítésére 12.000.000 forint nem vagyoni kártérítés szükséges, ezért ítéletében - egyéb, a fellebbezéssel nem érintett vagyoni kártételek mellett - az alperest ennek az összegnek a megfizetésére kötelezte. A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor arra is figyelemmel volt, hogy a IV. rendű felperes munkaképesség-csökkenése miatt tanult szakmáját gyakorolni nem tudja, ezért az alperes jelentős összegű jövedelempótló kártérítési járadék megfizetésére köteles. Nincsen viszont a IV. rendű felperes elzárva attól, hogy az érettségi megszerzését követően olyan szakmát tanuljon, amely számára fizikai és pszichés állapotának megfelelő munkavégzést tesz lehetővé.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a IV. rendű felperes és az alperes fellebbezett.

A IV. rendű felperes kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, és az alperest kötelezze 12.000.000 forint nem vagyoni kártérítés után 2008. augusztus 28. napjától késedelmi kamat megfizetésére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében is hosszasan részletezett maradandó fogyatékkal járó sérülések alapján az elszenvedett nem vagyoni hátrányok ellensúlyozására az elsőfokú ítélet szerinti összeg nem alkalmas. Hivatkozott arra is, hogy a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor az egyéb címen járó kártérítési összegeket, így például a jövedelempótló kártérítést nem lehet figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság ítéletében arra is kitért, hogy az érettségi megszerzését követően olyan szakmát tanulhat, amely fizikai és pszichés állapotának megfelelő munkavégzést biztosít számára. A balesetben azonban olyan

súlyos, maradandó egészségkárosodást szenvedett el, amely sérülések jelentős mértékben nehezítik pályaválasztását, együttesen a teljes munkaidőben történő munkavégzést lehetetlenné teszik, így az ismert munkaerő piaci körülmények között nincsen reális esélye annak, hogy fizikai és pszichés állapotának megfelelő munkakörben el tudjon helyezkedni.

Az alperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és a kártérítési előlegként megfizetett 1.500.000 forintnak és kamatainak, összesen 1.900.000 forintnak a nem vagyoni kártérítés összegébe való beszámítását kérte.

A IV. rendű felperes fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy az alperes 2008. december 23-án 500.000 forint, míg 2009. június 17-én 700.000 forint előleget utalt át a IV. rendű felperesnek nem vagyoni kártérítés címén.

A perben lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján nem volt vitás, hogy a közlekedési balesetben sérült a IV. rendű felperes egészséghez és testi épséghez fűződő személyiségi joga (Ptk.76.§), amely a Ptk.84.§-a (1) bekezdésének e) pontjából következően a Ptk.355.§-ának (4) bekezdése szerinti nem vagyoni kártérítés alapja. Az elsőfokú bíróság feltárta és túlnyomó részben helyesen értékelte mindazokat a jogsértés által kiváltott hátrányokat is, amelyek pénzbeli szolgáltatás nyújtásával ellensúlyozhatók. Részletesen számba vette a IV. rendű felperes által elszenvedett súlyos, életveszélyes sérüléseket, szem előtt tartotta a számos műtéttel szükségszerűen együtt járó kiszolgáltatottságot, az elhúzódó gyógytartamot. Értékelte, hogy az elszenvedett sérülések következtében milyen a IV. rendű felperes jelenlegi egészségi állapota, milyen tevékenységek ellátásában és milyen mértékben vált korlátozottá. Figyelemmel volt arra is, hogy a 45%-os mértékű egészségkárosodás mellett tanult szakmájának gyakorlására alkalmatlanná vált, így professzionális munkaképesség-csökkenése 100%-os. Ennek során azonban azt is értékelni kellett, hogy a IV. rendű felperes szakmájának gyakorlását még nem kezdte meg, és ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott, lehetősége van olyan szakképzettséget szerezni, amely megteremti az esélyét annak, hogy legalábbis részmunkaidőben foglalkoztatható legyen. Egyébként maga a IV. rendű felperes is elmondta a szakértői vizsgálaton, hogy kétéves informatikai képzésre kíván járni, és utána esetleg jogi tanulmányokat folytat. Arra viszont helyesen utalt a IV. rendű felperes fellebbezésében, hogy a nem vagyoni kártérítés összegének megállapításánál a más jogcímen megítélt kártérítési összeg nem vehető figyelembe. Az elsőfokú bíróság értékelési körébe vonta a IV. rendű felperes pszichés sérüléseit is, amelynek során azonban azt is szem előtt kellett tartani, hogy a szakértői vélemény szerint a felperes lelkiállapota nem kialakult, gyógyszeres, illetve pszichoterápiás kezelés mellett lelkiállapotában jelentős javulás várható, akár tünetmentesség is elérhető. Valamennyi körülményre tekintettel a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított - a jelenlegi ár- és értékviszonyok figyelembe vétele melletti -

12.000.000 forint nem vagyoni kártérítés felemelésére lehetőség nincsen, az a más hasonló ügyekben kialakult gyakorlatot is figyelembe véve a IV. rendű felperes által elszenvedett sérelmek hozzávetőleges kiegyenlítésére alkalmas.

Az alperes az elsőfokú eljárásban is kérte a nem vagyoni kártérítési előlegként kifizetett, összesen 1.500.000 forintnak a nem vagyoni kártérítés megállapításra kerülő összegébe való beszámítását, amelyet a keresetlevélben foglalt nyilatkozata szerint a IV. rendű felperes maga sem ellenzett. A nem vagyoni kártérítés jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján történt megállapítására figyelemmel a kártérítési előleget az alperes kérelmével egyezően kamatokkal növelt összegben vette figyelembe a másodfokú bíróság.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéltét - fellebbezett részében - a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a nem vagyoni kártérítés összegét leszállította. A 2013. július 1. napjától fizetendő késedelmi kamat mértékét a 2013. évi XXXIV. törvény 14.§-a (10) bekezdésének d) pontjára figyelemmel állapította meg.

A IV. rendű felperes fellebbezése sikertelen volt, az alperes fellebbezése sikeres, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján a IV. rendű felperes köteles az alperes részére ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése, valamint 4/A.§-ának (1) bekezdése alapján állapított meg. A IV. rendű felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Pécs, 2013. szeptember 26.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró

A kiadmány hitelül: